

Paasto osa 8:

Kuusi sanaa korjaavat tietokoneen

Kyllä se vaaka taisi olla oikeassa painonpudotuksen suhteen. Olo tuntui kovin hataralta heti herättyä ja aamukahvi alkoi oksettamaan. Ai niin, en muistanut kertoakkaan, että päätin naukkailla veden ja teen lisäksi myös kahvia. Papeilla kun on rautaiset vatsahermost ja alle litra päivässä ei tunnu vielä missään...

Viikko alkoi ikävästi: kotikoneeni oli muutamaa päivää aiemmin kysäissyt viattomasti haluanko asentaa päivityksen. Kirjoittelin juuri työasioita, ja vastasin huolimattomasti kyllä. Vähitellen kone alkoi hidastua, hiiren kuvake liikkui muutaman sekunnin viiveellä ja lopulta kone lakkasi kokonaan toimimasta. Sain rattoisasti kulumaan kolme tuntia kun yritin tehdä jotain asiaa selvittääkseni. Kävin keittämässä teetä ja palasin koneelle. Kone oli silloin jo vetäytynyt lepotilaan, eikä lähtenyt edes käynnistymään.

Jätin koneen muhimaan itseksensä kun luulin että viikonloppu riittäisi asennukseksi. Mutta eikö mitä! Mikään ei vielääkään auttanut, en päässyt kirjautumaan. Kävin mielessäni läpi kaikki työt joita olin tehnyt valmiiksi ja kaikki arkistoidut tiedostot ja kaduin katkerasti että en ollut ottanut mistään kopioita.

Päätin jo mielessäni ostaa uuden koneen ja selailin tabletilla kauppojen verkkosivuja hintoja nähdäkseen kun tuli mieleen että pitäisköhän rukoilla. Ja niinpä sitten hiljensin mieleni ja sanoin sydämeni ahdistuksesta: Herra Jeesus Kristus, armahda minua syntistä. Saman tien pälähti päähäni, että vedä töpseli irti. Neuvo oli kaikkea kokemusta ja järkeä vastaan. Viimeksi kun tein niin ongelmia korjatakseni, koneen virtalähde kärkehti ja tuhosi lähimuistin. Mutta mikäs minä olen taivaallisia voimien kanssa kinastelemaan, otin töpselin irti ja laitoin takaisin. Kone käynnistyi aivan kuin mitään ongelmia ei koskaan olisi ollutkaan!

En voinut muuta kuin ajatella, että ei se Jumala anna meille elämän eväiksi heikkouksia vaan voimavaroja, ei vaikeuksia vaan siunauksia. Sen mukaan miten ihminen niitä käyttää, hänestä tulee hyvä tai paha. Silloin voi surkuttelun sijaan miettiä että mitä tarkoitusta varten mitäkin annetaan.

Kävin päivällä kaupassa ja huomasin että olo oli edelleen aivan voimaton. Välillä huimasi ja jalat olivat aivan vetelät. Onneksi eräs seurakuntalainen halusi purkaa huoliaan hedelmäosaston tienoilla, joten sain hyvän tekosyyn vihjaista että käytäskö vaikka ihan istumakahvit juomassa lähipaikassa ja kuulumiset vaihtamassa.

Kotona tein lapsille perunamuussia ja paistoi voissa kananpaloja, kun ajattelin että jätemuussista saa hyvän ruoan huomenna laittamalla sekaan jauhelihaa, kantarelleja, pekonia ja sipulia. Onneksi tyttö tuli kotiin suolan maistamaan.

Heikotus jatkui myös illalla. Huomasin ettei tasapaino ollut aivan kohdallaan kun pulahdin Casinon avantoon. Jouduin rikkomaan jalallani pienen jääpeitteen avannon päältä, joku oli sammuttanut avantopumpun. Vastaanotosta sanottiin, että turvallisuus-syistä avanto pidetään tästä päivästä lähtien suljettuna. Mutta olipa mukava kun pääsin vielä avantoon pitkän päivän jälkeen!

Ennen nukkumaan menoa ja rukouksiin syventymistä mieleeni tuli että olipa kummallinen päivä: olin tavannut päivän aikana ainoastaan ihania ja hyviä ihmisiä. Kiitin heistä ja pyysin Jumalan varjelusta hyvien lisäksi myös niille huonoille ihmisille. Tarvitsenhan myös minä varjelusta.